

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/145

z dnia 25 stycznia 2017 r.

w sprawie utrzymania z ograniczeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do normy zharmonizowanej EN 14904:2006 „Nawierzchnie terenów sportowych – Halowe nawierzchnie sportowe przeznaczone do uprawiania wielu dyscyplin sportowych – Specyfikacja” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane, o których mowa w jego art. 17, muszą spełniać wymogi zharmonizowanego systemu określonego w tym rozporządzeniu lub na jego podstawie.
- (2) W marcu 2006 r. Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął normę zharmonizowaną EN 14904:2006 „Nawierzchnie terenów sportowych – Halowe nawierzchnie sportowe przeznaczone do uprawiania wielu dyscyplin sportowych – Specyfikacja”. Odniesienie do tej normy zostało następnie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (3) W dniu 21 sierpnia 2015 r. Niemcy zgłosiły formalny sprzeciw wobec normy zharmonizowanej EN 14904:2006. Formalny sprzeciw odnosił się do uwagi 1 w załączniku ZA.1 do tej normy, dotyczącej metod i kryteriów oceny dla substancji niebezpiecznych innych niż formaldehyd lub pentachlorofenol, i zwrócono się w nim o usunięcie odniesienia do normy z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* lub, alternatywnie, o wprowadzenie ograniczenia wyłączonego uwagę 1 w załączniku ZA.1 do tej normy z zakresu tego odniesienia.
- (4) Według Niemiec norma ta nie zawiera żadnych zharmonizowanych metod oceny właściwości użytkowych przedmiotowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk substancji niebezpiecznych innych niż formaldehyd lub pentachlorofenol. Uwaga 1 w załączniku ZA.1 do normy stanowi w istocie, że do wyrobów objętych zakresem normy mogą mieć zastosowanie dodatkowe wymogi dotyczące substancji niebezpiecznych, w tym przepisy krajowe, oraz że wszystkie te wymogi muszą być w stosownych przypadkach spełnione. Niemcy podkreśliły, że jedyne klauzule w tej normie dotyczące konkretnie substancji niebezpiecznych (klauzule 5.5 i 5.6) odnoszą się do formaldehydu i pentachlorofenolu.
- (5) Niemcy uznały, że uchybienie to stanowi naruszenie art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, gdyż przedmiotowa norma nie spełniała całkowicie wymagań określonych w odpowiednim mandacie jak przewidziano w art. 18.
- (6) Ponadto Niemcy podkreśliły znaczenie odpowiedniego uwzględnienia w normach zharmonizowanych, zwłaszcza dotyczących przedmiotowych wyrobów, kwestii uwalniania takich innych substancji niebezpiecznych, w szczególności lotnych związków organicznych (LZO).

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 304 z 13.12.2006, s. 1). Najnowsza publikacja: komunikat Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 398 z 28.10.2016, s. 7).

- (7) Z tych powodów Niemcy zwróciły się o usunięcie odniesienia do tej normy lub, alternatywnie, o jego ograniczenie przez wyłączenie uwagi 1 w załączniku ZA.1 z jego zakresu, tak aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie przepisów krajowych na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, jeśli chodzi o uwalnianie substancji niebezpiecznych innych niż formaldehyd lub pentachlorofenol.
- (8) Oceniając dopuszczalność przedłożonych wniosków, należy stwierdzić, że jeżeli alternatywny wniosek Niemiec miałby być traktowany jako stanowiący odrębny wniosek mający na celu umożliwienie państwom członkowskim wprowadzenie przepisów krajowych ustanawiających dodatkowe wymogi, tego rodzaju wniosek nie koncentrowałby się na treści normy EN 14904:2006 i w związku z tym powinien zostać uznany za niedopuszczalny. Ponieważ jednak wniosek ten jest sformułowany w sposób jasno wskazujący na jego ukierunkowanie na ograniczenie zakresu odniesienia do przedmiotowej normy, powiązane oświadczenia Niemiec o konsekwencjach takiego ograniczenia należy traktować jedynie jako elementy argumentacji przedstawione w ramach formalnego sprzeciwu i tym samym nie należy ich rozpatrywać odrębnie.
- (9) Zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane mają określać metody i kryteria oceny właściwości użytkowych objętych nimi wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk. Zgodnie z tym co twierdzą Niemcy, uwaga 1 w załączniku ZA.1 do normy EN 14904:2006 zawiera jedynie odniesienie do obowiązujących wymogów krajowych. Po tym względem norma EN 14904:2006 nie spełnia wymogów określonych w art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011.
- (10) Ponadto orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ wskazuje, że państwa członkowskie nie są uprawnione do ustanawiania przepisów krajowych na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do jakichkolwiek zasadniczych charakterystyk dodatkowo w stosunku do tego, co zawierają normy zharmonizowane, jeśli chodzi o wprowadzanie do obrotu lub stosowanie objętych nimi wyrobów budowlanych. Treść normy EN 14904:2006 jest zatem sprzeczna również z tymi zasadami.
- (11) W związku z powyższym i z uwagi na fakt, że rozporządzenia są bezpośrednio stosowane, uwaga 1 w załączniku ZA.1 do normy EN 14904: 2006 nie powinna być stosowana, niezależnie od wyniku tej formalnej procedury sprzeciwu.
- (12) Ponieważ orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości ⁽²⁾ potwierdza wyczerpujący charakter zharmonizowanego systemu ustanowionego w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 lub na jego podstawie, nieważność uwagi 1 w załączniku ZA.1 do normy EN 14904:2006 nie oznacza bynajmniej, że państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe na potrzeby oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk substancji niebezpiecznych, jeśli chodzi o uwalnianie substancji niebezpiecznych innych niż formaldehyd lub pentachlorofenol.
- (13) Na podstawie treści normy EN 14904:2006 oraz informacji przedłożonych przez Niemcy, inne państwa członkowskie, CEN i przedstawiciele branży, jak również po konsultacji z komitetami ustanowionymi na mocy art. 64 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽³⁾, należy zauważyć, że nie zgłoszono żadnych istotnych zastrzeżeń wobec dalszej publikacji odniesienia do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wyłączenie uwagi 1 w załączniku ZA.1 z zakresu odniesienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wzbudziło obawy wynikające z interpretacji orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości jako zezwalającego państwom członkowskim, jeżeli są one zdania, że bezpieczeństwo wyrobu nie jest w wystarczającym stopniu zapewnione, na nakładanie wymogów ograniczających swobodny obrót tymi wyrobami. Jednakże sam Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił już, że taka interpretacja zagrażałaby skuteczności („*effet utile*”) harmonizacji w tej dziedzinie ⁽⁴⁾.
- (14) Domniemane niespełnianie przez tę normę wszystkich wymagań nie powinno być zatem traktowane jako powód wystarczający do zaakceptowania pierwszego wniosku Niemiec, tj. do usunięcia odniesienia do normy EN 14904:2006 z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Wniosek ten należy zatem odrzucić.
- (15) Jeśli chodzi o alternatywny wniosek dotyczący ograniczenia odniesienia przez wyłączenie uwagi 1 w załączniku ZA.1 z zakresu tego odniesienia, to należy po pierwsze przypomnieć, że zgodnie z tym, co już wykazano, klauzula ta nie ma zastosowania, niezależnie od wyniku tej formalnej procedury sprzeciwu. Dla jasności należy jednak wyraźnie wyłączyć tę nieważną klauzulę z zakresu odniesienia.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 55 i następn.

⁽²⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 62.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-100/13 (Komisja przeciwko Niemcom), pkt 60.

- (16) Odniesienie do normy EN 14904:2006 należy zatem utrzymać, ale konieczne jest wprowadzenie ograniczenia wyłączającego uwagę 1 w załączniku ZA.1 do tej normy z zakresu tego odniesienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 14904:2006 „Nawierzchnie terenów sportowych – Halowe nawierzchnie sportowe przeznaczone do uprawiania wielu dyscyplin sportowych – Specyfikacja” zostaje utrzymane z ograniczeniem.

Komisja dodaje następujące ograniczenie do wykazu odniesień do norm zharmonizowanych opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*: „Uwaga 1 w załączniku ZA.1 do normy EN 14904:2006 jest wyłączona z zakresu opublikowanego odniesienia”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
